

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MARLEENS WONDERLIJKE DROOM

Muzikaal sprookje

door

Franck van Erven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1169

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MARLEENS WONDERLIJKE DROOM* op te voeren moet de naam van auteur *FRANCK VAN ERVEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

MARLEEN ' S WONDERLIJKE DROOM

EEN MUZIKAAL SPROOKJE

GESCHREVEN DOOR

FRANCK VAN ERVEN.

Het decor is in het eerste gedeelte de achterkant van een poppe-
kast, gemonteerd op een met schuimrubber overdekte kist, die aan
de bovenkant een deksel heeft. De kist is vanachteren open.
In het droom gedeelte stelt het decor een bos voor met de kist
als centraal punt.

PERSONEN:

TINUS / JAN KLAASSEN

WIM / IWAN DE VERSCHRIKKELIJKE

JAN / TRANIO

MARLEEN.

Scene I.

Tinus: Hier moet verschrikkelijke Iwan langs komen. Dat kan niet missen. Haha, Jan Klaassen je ziet er dan misschien niet zo slim uit, maar dom ben je in geen geval. Eindelijk zal deze stad verlost worden van Iwan de verschrikkelijke. Zo ik ga mij nu verschuilen achter deze boom en nu wachten maar.

Wim: Hahaha, niemand is mij gevolgd. Eens even kijken hoeveel diamanten ik nu weer gestolen heb. Haha, twee groene robijnen die zijn een kapitaal waard. En kijk hier eens, een gouden diamant in een ring ingelegd. Haha, Iwan heeft weer toegeslagen en niemand die mij op het spoor is.

Tinus: Nu moet ik toeslaan. Iwan vermoedt niets. Jan Klaassen, nu moet je koelbloedig handelen. Ik besluip hem van achteren en sla hem met een stuk hout op zijn kop. Een uitstekend plan. Maar hoe kom ik aan een stuk hout?

Wim: Zeventien zilveren munten uit achttien honderd, twaalf koperen munten uit zeventien honderd en drie gouden munten uit zestien honderd.

Tinus: Natuurlijk, ik breek een tak van deze boom af en daar sla ik hem mee op zijn kop. Zo deze lijkt mij sterk genoeg. En nu voorzichtig op hem af.

Wim: Samen met de andere spullen die ik in de stad gestolen heb levert mij dit zeker duizend dukaten op. Iwan, Iwan wat ben jij toch vreselijk slim.

Tinus: Iwan de verschrikkelijke, hier is Jan Klaassen de verschrikkelijke, boem, boem, boem.

Wim: Ooo, ooooo, ooooo, mijn hoofd, mijn arme hoofd.

Tinus: Ik heb hem buiten gevecht gesteld, Jan Klaassen, Jan Klaassen wat ben jij toch vreselijk knap. Jij verdient ieders waardering. Zo Iwan jij gaat over mijn schouder en samen gaan wij naar de veldwachter. En tot slot lieve kinderen zingen wij nog een keer het lied van Jan Klaassen, de slimste man uit het hele land.

Jan zang: Jan Klaassen weet er alles van
Jan Klaassen Jan dat is een man
die je altijd roepen kan
alle mensen in het land
hielp hij weleens uit de brand

Jan zang: Ja, die Jan is bij de hand
roep hem dan, roep hem dan
Jan Klaassen, Jan Klaassen, Jan, hé Janneman
ze zeggen dat je alles kan.

Moet je steeds je bord leeg eten
staat andijvie je zo tegen
heb je altijd wat vergeten
wou je zonnen en het regent

Win je nooit eens wat met loten
had je al op prijs gerekend
heb je weer je hoofd gestoten
breekt de puht af als je tekent

Jan klaassen weet er alles van
Jan Klaassen Jan dat is een man
die je altijd roepen kan
alle mensen in het land
hielp hij wel eens uit de brand
Ja, die Jan is bij de hand
roep hem dan, roep hem dan
Jan Klaassen, Jan Klaassen, Jan, hé Janneman
ze zeggen dat je alles kan.

Word je ziek van al dat leren
snap je nooit wat van die sommen
moet je veel te zwaar studeren
rekent men je tot de dommen

Ben je in je schulp gekropen
zien ze jou nog als een kindje
woe je met een meisje lopen
vrijt ze met je beste vrindje

Jan Klaassen weet er alles van
Jan Klaassen Jan dat is een man
die je altijd roepen kan
alle mensen uit het land
hielp hij weleens uit de brand
Ja, die Jan is bij de hand
roep hem dan, roep hem dan
Jan Klaassen, Jan Klaassen, Jan, hé Janneman
ze zeggen dat je alles kan,
ze zeggen dat je alles kan.

Tinus: Start de band met de eindmuziek. Doek dicht, en open.

Ja en nu nog een keer halen. Jan en ik gaan met de pet rond, vlug voordat het publiek weg is.

Jan: Drink niet alle koffie op, wim. Ik wil straks ook nog een bakkie.

Wim: Ja, jij zult eens geen koffie willen. Schiet op, probeer nog wat geld te vangen want van de wind kan een poppespeler niet leven.

Tinus: Moeten we meteen afbreken wim ?

Wim: Natuurlijk. Morgenochtend moeten we naar de andere kermis vertrekken dus breken we nu nog af. Ik heb geen zin om voor dag en dauw te gaan sjouwen.

(Jan en Tinus gaan af en achter het toneel horen wij hun stemmen: "Een kleine bijdrage alstublieft....". Wim neemt de thermosfles en schenkt een kopje koffie in. De slotmuziek van de poppekast voorstelling loopt nog. Wim legt enkele poppen op de kist, pakt uit zijn tas een zakje met boterhammen en begint te eten.)

Scene 2.

Tinus: Stelletje krenten. Met hun grote hoofden vooraan gaan staan, zodat de kleintjes waar het om gaat niets kunnen zien. Maar als je met de pet rond gaat, ho maar. Geen dubbeltje hebben ze voor je over. Ik krijg daar het rambam van.

Wim: Hoeveel heb je gevangen ?

Tinus: Twaalf stuivers, drie dubbeltjes, een manchetknoop, een knoop van een broek, een stukje kauwgum, oud, en een cent uit 1834, Hé, kijk, ook nog een belgische franc. Kunnen we straks met zijn drieën toch lekker van uit eten gaan.

Wim: We moeten ook niet meer met die pet rond gaan. Dat moet anders. Dat heb ik al zo vaak gezegd. Koffie ?

Tinus: Graag. Maar hoe moet je dat veranderen ? Je kunt in de openlucht toch geen entrée gaan heffen.

Wim: Eigenlijk zouden we een soort van tent moeten hebben. Ja, dan moet het publiek binnen komen om te kijken en dan kunnen we wel entree vragen.

Tinus: Maar daar gaat Jan toch nooit mee accoord. Je weet hoe hij denkt over dat soort zaken. "Je moet de mensen vrij laten om

- Tinus: te betalen wat ze willen. Hebben ze onze voorstelling mooi gevonden dan geven ze wel geld".
- Wim: Ja, ik kan de eerste tien jaar knopen aan al mijn broeken blijven zetten, zo mooi vinden ze onze voorstelling.
- Tinus: Jan heeft veel te romantische ideeën over kermis artiesten. Verdomme, als 's avonds mijn maag rammelt kan ik toch geen broodje knopen gaan opvreten. Heb jij nog wat koffie.
- Wim: Nog net een bakkie, maar die is voor Jan.
- Tinus: Het enige dat ik nog hoor de laatste tijd. Dat is voor Jan. Het is hier Jan voor en Jan na. Zal ik je eens wat vertellen, toen we nog met zijn tweeën waren konden we er nog net van rond komen, en nu. Wat voor extra geld brengt Jan eigenlijk op ? Niks. Maar wel mee eten.
- Wim: Artiestiek gezien betekent Jan voor ons gezelschap een ver-ruiming.
- Tinus: Financieel gezien betekent Jan voor ons gezelschap een ver-arming.
- Wim: Als we eenmaal een jaar gedraaid hebben met Jan, je zult zien, de aanbiedingen om te spelen stromen binnen.
- Tinus: Jij bent een veel te grote optimist.
- Wim: Ik vraag me trouwens af waar hij blijft.
- Tinus: Misschien stiekum een zak patat gaan kopen. En dan hier het laatste restje koffie komen opdrinken.
- Wim: Tinus hou nou toch eens op met dat gekanker. Per slot van rekening was jij er ook accoord mee dat Jan met ons mee ging doen.
- Tinus: Volledig met ons mee ging doen. Maar heb jij hem al wel eens ooit een vinger zien uitsteken bij het opbouwen of afbreken.
- Wim: Je weet dat Jan niet het risico mag lopen iets aan zijn handen te krijgen. Dan kan hij niet meer spelen.
- Tinus: Een mooie smoes om lekker niks te doen.
- Wim: Jan pakt de poppen in.
- Tinus: Pakt de poppen, de poppen in. Een werk van vijf minuten. Nee, zonder hem waren we stukken beter af.
- Wim: Wil jij dan soms de liedjes gaan zingen ? Dan lopen de mensen die nu nog staan te kijken helemaal weg.

- Tinus: Je weet dat ik niet zingen kan. Maar jij wel. We nemen gewoon wat muziek op de band op en jij zingt met de band mee. Het effect is dan trouwens nog veel beter, veel meer lawaai dan alleen zo'n gitaartje.
- Wim: Ik wil er geen woord meer over horen, Tinus. Jan zit bij ons gezelschap en daarmee uit. Kom help me bij het afbreken. Als we snel zijn kunnen we nog ergens wat gaan drinken.
- Tinus: Ik vraag me af waar Jan blijft. Er staat geen mens meer voor de poppekast.
- Jan: Zo, al aan het afbreken. Wacht dan pak ik snel de poppen in.
- Wim: Hoeveel geld heb je opgehaald.
- Jan: O nee, dat ben ik helemaal vergeten.
- Tinus: Wat. Vergeten. Wat heb jij dan al die tijd gedaan ?
- Jan: Ik heb staan praten met een paar mensen die onze voorstelling gezien hebben. Ze vonden het schitterend, ze hadden wel een paar opmerkingen, maar toch.....
- Wim: Jij hebt staan kletsen terwijl je geld had moeten ophalen . Hoe is het in godsnaam mogelijk.
- Jan: Toen we uitgepraat waren stond er niemand meer.
- Tinus: Ik word hier niet goed van. Ik word hier absoluut niet goed van. En die mensen waarmee je hebt staan praten, heb je die tenminste geld gevraagd ?
- Jan: Nee.
- Tinus: Ik ram jou nog eens ongenadig in elkaar weet je dat.
- Wim: Hoe je bek Tinus.
- Tinus: Hoe denk je dat wij moeten eten. De benzine moeten betalen, het staangeld ? Achterovergevallen idioot.
- Wim: Als je nu niet meteen je mond houdt Tinus kun je opdonderen.
- Tinus: Jij zou mij eruit willen gooien ? Met wie je al bijna tien jaar werkt.
- Wim: Vanaf nu gaan jij en ik met de pet rond terwijl Jan de poppen inpakt. En nou afbreken jij. (Tinus begint af te breken). Jan, luister nou eens. Je moet echt een beetje reëler worden. Tinus heeft echt een beetje gelijk. Je moet geld vangen anders kunnen we gewoon beter ophouden.
- Jan: Ik doe mijn best maar ik vergeet dat de mensen betalen moeten. Als ze het mooi vinden is dat voor mij eigenlijk al voldoende.

- Wim: En als je maag rammelt stop je daar je honger maar mee. Hoe je het ook wendt of keert geld hebben we nodig. Hard nodig. Besef dat nu eens. Maak Tinus nu nog niet kwader dan hij al is.
- Jan: Ik zal mijn best doen.
- Wim: Pak die poppen in en dan kunnen we misschien nog ergens wat gaan drinken.
- Tinus: Wim pak jij even mee aan, als ik de voorkant alleen neem ben ik bang dat ik hem laat vallen.
- Wim: Ja, even wachten. Ik heb hem. Laat maar zakken.
- Tinus: Pas op, hou vast. Er zit een meisje tegen onze kist. Hé meisje, ga eens even ergens anders zitten anders ben ik bang dat je mooie koppie met haar er direct heel anders uit zal zien. Ga nou eens weg kind. We kunnen dit niet blijven vasthouden. Verdomme ben je doof of zoiets. Ga weg daar. Jan, haal dat kind hier eens weg.
- Jan: Waar ?
- Tinus: Waar, waar, in mijn broekzak verdomme. Hier voor de kist.
- Wim: Schiet op Jan, ik kan dat rot ding niet meer houden.
- Jan: (loopt om de kist) Ze huilt.
- Tinus: Janken of niet ze moet daar weg. Direct dondert deze plaat op haar kop en dan heeft ze reden om te janken.
- Jan: Hallo, hoet heet je? Hé luister eens naar mij. Kijk me eens aan. Waarom huil je eigenlijk ? Hoe heet je ? Ik heet Jan.
- Wim: Zet je sociaal werk ergens anders verder en sleep dat kind weg.
- Jan: Maar dit meisje huilt.
- Tinus: Weg met dat kreng. (Jan neemt meisje mee naar de zijkant, tinus en wim lopen met achterkant poppekast weg) Zakken maar Wim. Rustig aan, niet zo duwwen, rustig, rustig. Zet maar neer.

Scene 3

- Jan: Hé wat is er met je. Waarom huil je.
- Marleen: Ik wil niet meer terug. Nooit meer.
- Jan: Waar naar terug ?
- Marleen: Ik ga er nooit meer naar toe.
- Jan: Naar wie ?

Marleen: Nooit, nooit, nooit meer ga ik terug. En als ze me vinden spring ik in het water.

Jan: Wie ? Je ouders ?

Marleen: Ja.

Jan: Wat hebben je ouders je dan gedaan ?

Marleen: (huilt)

Jan: Waarom heb je dan zo'n verdriet. Hoe heet je eigenlijk ? We kunnen veel gemakkelijker praten als je me vertelt hoe je heet. Ik heet Jan en jij ?

Marleen: (mompelt) Marleen.

Jan: Hoe ?

Marleen: Marleen .

Jan: Luister eens Marleen. Waarom heb je zo'n verdriet. Tegen mij kun je dat wel zeggen.

Marleen: Niemand begrijpt het. Ik ga nooit meer terug.

Tinus: (achter toneel) Laat dat kind toch zitten Jan en pak die poppen eindelijk eens in.

Jan: Heb je honger? Of wil je misschien iets drinken ? Er is nog wel een beetje koffie denk ik.

Marleen: Ik wil niks.

Jan: Zal ik wat op mijn gitaar spelen voor je. Dan luister jij naar mijn muziek en dan vergeet je misschien waarom je verdriet hebt. (neemt zijn gitaar) Jij heet Marleen hé. Wacht even. Dan zing ik een liedje speciaal voor jou. Een liedje voor Marleen. Luister maar.

Kijk naar de horizon
 kleine Marleen
 al ben je nu alleen
 wees maar niet bang
 het duurt niet lang
 kijk naar de horizon
 achter de wólken
 achter de wolken
 schijnt altijd de zon
 schijnt altijd de zon.

Als niet gebeurt wat je beloofd is
 is dat ontzettend naar
 maar treuren heeft geen zin

Jan: kleine Marleen ben je alleen
ga dromen, spin je in
als je geloven kunt in sprookjes
is alles half zo zwaar.

Kijk naar de horizon
kleine Marleen
al ben je nu alleen
wees maar niet bang
het duurt niet lang
kijk naar de horizon
achter de wolken
achter de wolken
schijnt altijd de zon
schijnt altijd de zon.

Als iedereen je heeft verlaten
als niemand van je houdt
van huilen sterf je niet
kleine Marleen, kijk om je heen
geniet van wat je ziet
de wereld is een groot theater
en niemand laat dat koud.

Marleen: (parlando terwijl Jan doorspeelt)

Ik heb dit jaar echt mijn best gedaan. Maar ik leer nu eenmaal
niet zo gemakkelijk. Als ik mijn rapport laat zien dan moet ik
van de balletles af en dat wil ik niet.

Jan: Kijk naar de horizon
achter de wolken
achter de wolken
schijnt altijd de zon
schijnt altijd de zon.

Als je geen raad weet met je leven
als je geen uitweg ziet
kijk naar de horizon
kleine Marleen, ben je alleen
ge dromen van de zon
wat lelijk is is om het even
vergeet je kleine verdriet.

Jan en Marleen samen:

Kijk naar de horizon
kleine Marleen

- Jan+Mar: al ben je nu alleen
wees maar niet bang
het duurt niet lang
kijk naar de horizon
achter de wolken
achter de wolken
schijnt altijd de zon
schijnt altijd de zon
de zon.
- Wim: (op) Heb jij die poppen nog niet ingepakt Jan. Als we nog
wat willen gaan drinken moeten we wel opschieten.
- Jan: Ik pak ze dadelijk wel in. Wat doen we met Marleen ?
- Wim: Jij zult naar huis moeten meisje. Waar woon je eigenlijk ?
- Marleen: Ik ga niet meer naar huis.
- Wim: Waarom niet ?
- Jan: Ze heeft een slecht rapport en nu durft ze niet naar huis.
- Wim: Maar hier kan ze toch ook niet blijven. Luister eens kind,
waar wonen je ouders ? Heb je telefoon thuis ?
- Marleen: Ja.
- Wim: Goed, ik zal je ouders bellen dat ze je hier komen halen.
En zo'n vaart zal dat wel niet lopen met je slechte rapport.
- Marleen: Maar U kent mijn vader niet.
- Jan: We moeten je ouders toch minstens laten weten waar je nu bent.
Die mensen zijn dood ongerust.
- Marleen: Maar vanavond wil ik nog niet terug. Ik wil hier blijven.
- Wim: Lieve kind dat gaat niet.
- Tinus: (achter toneel) Wim ga je mee een pilsje drinken ?
- Wim: Ga jij alvast maar ik kom zo.
- Tinus: Wacht niet te lang.
- Jan: Wij bellen je ouders om ze te laten weten waar je bent.
En we zeggen dat we jou morgen naar huis brengen.
- Wim: Dat kan toch niet Jan. Ten eerste vinden die ouders dat nooit
goed. En gelijk hebben ze trouwens. En ten tweede waar moet
dat meisje slapen. Er is nu al bijna geen plaats voor ons
drieën in de woonwagen.
- Jan: Ze kan in mijn bed slapen.

- Wim: En jij dan ?
- Jan: Ik slaap wel buiten in een slaapzak.
- Wim: Dat is toch volslagen idioot. Daar komt niks van in.
- Marleen: Alstublieft meneer, laat me toch hier blijven. Ik zal helpen met inpakken. U heeft totaal geen last van me. O alstublieft meneer.
- Jan: Laat haar nou hier Wim.
- Wim: Ik vind het idioot en onverantwoord, maar ja. Ik moet wel het telefoon nummer van je ouders hebben om ze te vertellen dat je hier bent.
- Marleen: 72 53 86. En niets zeggen over mijn slechte rapport, meneer.
- Wim: We zullen zien. 72 53 86. Maar als je vader je nu meteen komt halen gaan je mee. Ik ben toch eigenlijk harstikke gek dat ik dit doe. 72 53 86 72 53 86 72 53 86 (af)
- Jan: Marleen pak jij de poppen in en dan maak ik je bed op.
- Marleen: Ja meneer.
- Jan: Jan:
- Marleen: Ja.....Jan.
- Jan: Ze moeten allemaal in die kist daar gelegd worden. Maar zorg wel dat je de kleertjes niet kreukelt.
- Marleen: Goed. (Jan af)
 Kijk naar de horizon
 kleine Marleen
 al ben je nu alleen
- Wie moet er onder in de kist liggen. Jij. Nee jij zeker niet. Jan Klaassen komt nooit onder op te liggen. Jan Klaassen die de slechte mensen ~~help~~ straft en de goede mensen helpt, jij komt helemaal bovenop te liggen. Daar waar de meeste lucht naar binnen komt. Maar wie moet er dan onder liggen ? Jij, gemene dikzak. Iwan de verschrikkelijke. Jij die alle mensen pest. Heeft hij jou ook gepest Jan Klaassen? Ja ? Weet jij wel hoeveel verdriet je daar de mensen mee doet, Iwan. Zo weet jij dat niet. Dan zal ik ja dat eens even vertellen. Mij pesten ze ook allemaal. Omdat ik rooie haren heb. En veel sproetjes. Lelijke rooie, lelijke rooi, sproetekop, sproetekop. Dat roepen ze dan. En dan trekken ze me aan mijn haren. Stelletje rotjongens, rotjongens. En ze pesten me ook omdat ik op ballet zit en omdat ik dat zo goed kan. Ballet is stom, ballet is stom.

Marleen: Maar dat zeggen die meisjes alleen maar omdat ze jaloers zijn. Omdat zij niet zo goed zijn als ik. En zo'n pestkop ben jij ook Iwan. En daarom ga jij onder in de kist liggen, daar waar het heel donker is en waar je bijna geen lucht krijgt. Zo. (ze legt Iwan in de kist.) En jij Jan Klaassen gaat hier liggen, samen met Katrijntje. Zo arm in arm. Hé, jou was ik bijna vergeten. Hoe heet jij? Zeg je niets. Jij bent zo'n mooie pop. Kom eens hier. Jij bent verdrietig. Omdat ik je bijna vergeten was? Er zit een traantje in je ogen. Hoe heet jij mooie pop? Tranio. Wat een mooie naam. Kom in de kist. Dan zing ik een slaapliedje en dan ga jij fijn slapen. (alle poppen liggen in de kist, Marleen gaat voor de kist op de grond zitten en aan het einde van het liedje valt ook zij in slaap)

slaap popje slaap
 daar buiten loopt een schaap
 een schaap met witte voetjes
 dat drinkt zijn melk zo zoetjes
 slaap popje slaap.

Scene 4.

(Het toneel wordt nu geheel belicht en het bos op de achtergrond wordt zichtbaar. Het moet een veelkleurig mooi bos zijn met een stevige boom waaraan verder in het stuk respectievelijk Jan Klaassen en Iwan de verschrikkelijke moeten worden vastgebonden. Tinus die Jan Klaassen speelt heeft hetzelfde kostuum aan als de pop Jan Klaassen, Wim speelt Iwan, zelfde kostuum pop, Jan speelt Tranio, zelfde kostuum pop. De decor wisseling begeleiden door muziek van Debussy: L'après midi d'une faune)

Jan Kl: Werken, werken, werken. Als de ochtendnevel nog het land bedekt moet ik reeds naar mijn werk vertrekken. Voor vier stuivers per dag sta ik met gekromde rug op het land aardappels te rooien. Vier stuivers. En ik kan er zelf niet eens van genieten. Als ik 's avonds thuis kom bij Katrijn ben ik te moe om gezellig wat te kletsen. Terstond val ik in slaap. Maar ja wat helpt het nu te klagen. Eerlijke mensen moeten nu eenmaal met hard werken hun geld verdienen. Vooruit Jan, verder moet je. Op weg naar je werk. (hij loopt verder en struikelt over Marleen) Wat ligt hier nu weer op de weg.

Marleen: Helpt U mij alstublieft meneer. Iwan de verschrikkelijke had mij gevangen genomen maar ik heb weten te ontsnappen. En nu weet ik niet meer waar ik ben.